

Історія Вікторії Швечикової – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Лідерство у дії»

У рідному селищі Микільське на Донеччині народилася дівчина, яка від перших кроків знала: її шлях – це школа. Вона вивчала історію й англійську мову в Луганському державному педагогічному університеті, а після закінчення повернулася додому, щоб працювати у тій самій школі, де колись була ученицею. «Я завжди відчувала: моє місце тут, серед дітей і рідних стін», – щиро ділиться Вікторія Володимирівна.

У 2004 році вона стала директоркою рідної школи. І вже за шість років заклад отримав новий статус – гімназії та увійшов до числа перших в Україні бюджетно - самостійних освітніх установ. Це відкрило широкі можливості для розвитку: нові освітні програми, сучасні підходи, проєкти, що робили навчання не лише обов'язком, а й натхненням.

Нікольська гімназія «Софія» з загальноосвітньою школою I ступеня №2 Нікольської селищної ради Донецької області під її керівництвом вісім років поспіль перемагала в районному конкурсі «Кришталевий колос» у номінації «Кращий освітній заклад району». У 2012 році саму Вікторію Швечикову було відзначено орденом «Флагман освіти і науки України» в рамках Національного проєкту «Флагмани освіти України». Ця нагорода стала визнанням не лише її особистої відданості справі, а й величезного внеску в розвиток громади.

Її колеги кажуть, що Вікторія Володимирівна завжди на крок попереду: шукає нові ідеї, вчиться, ділиться досвідом. Вона постійно відвідує освітні фестивалі, конференції, вебінари, конгреси, а згодом виступає перед колегами, надихаючи їх власними напрацюваннями. Із 2012 року директорка є активною учасницею Асоціації керівників закладів освіти України «Відроджені гімназії України», де не лише переймає кращі практики, а й допомагає формувати сучасну освітню політику.

2020 рік став переломним: розпочалася довгоочікувана реконструкція закладу за кошти Європейського інвестиційного банку. Проте війна жорстоко втрутилася в ці плани. Вчителів довелося збирати, Нікольську гімназії «Софія» - релокувати. Але навіть у ці складні дні Вікторія Володимирівна не дозволила втратити головне – дух єдності. «Будівлі можна відбудувати, а людей – ні. Найголовніше – зберегти наш колектив і наших дітей», – стверджувала вона.

Її лідерство виходить далеко за межі гімназії. Вікторія Володимирівна вже чотири скликання є депутаткою місцевої ради, активно долучається до руху «Зе!Жінки», а під час війни стала волонтеркою: плете маскувальні сітки, долучається до виготовлення окопних свічок, особисто підтримує звільнених із полону односельців і випускників гімназії, допомагає родинам, які потребують підтримки. Життєва історія директорки записана у книгу «Жінки громади під час війни», яка побачила світ у 2025 році в рамках однойменного проєкту, ініційованого Нікольською територіальною громадою. «У важкі часи ми повинні триматися разом», – ділиться вона.

У 2025 році команда гімназії на чолі з Вікторією Швечиковою приєдналася до інноваційної програми HP IDEA (HP Innovation & Digital Education Academy), розробленої за участі Вищої школи педагогічних наук Гарвардського університету та Університету Мічигану. Протягом року педагоги навчалися працювати з учнівством у цифровому світі, бути гнучкими й винахідливими навіть у кризові часи. За підсумками програми заклад отримав статус партнера – це справжнє визнання, що школа готова впевнено крокувати у XXI століття.

Та, попри всі досягнення й нагороди, головною цінністю для неї залишаються діти. Учні називають її «директоркою, яка завжди підтримає», а колеги зізнаються: саме завдяки її енергії та людяності вдається долати найважчі випробування.

Вікторія Швечикова – жінка, яка зберігає світло освіти навіть тоді, коли довкола темрява. Її історія – це історія віри, любові та невтомної праці задля громади й України.